

laserlysshow, eller om benzinen skal stige med 11 øre til sommer.

Med et stabilt og roligt fædreland og en uforudsigelig og usikker omverden er der ikke noget at sige til, at danskerne føler sig truet, truet på trygheden, på identiteten, på freden og på økonomien. Det er ikke nogen ond eller hadefuld reaktion, det er en frygt for, at alt ikke bliver ved med at være, som det er.

Det hjælper ikke meget, at forskellige politikere taler beroligende om, at de har fod på det hele, at der nok skal blive penge til pensionen, at vi lever i et velordnet samfund og vil blive ved med det, og at der vil være gratis lægehjælp og skolegang til alle også om 50 år. Det hjælper ikke meget, når omverdenen tydeligvis trænger sig på både i voldsomme tv-reportager og i form af de fremmede, der kan ses i gadebilledet, i skolerne, i supermarkedet, på jobbet og i arbejdsløhedskøen.

Jeg kan ikke love de bekymrede danskere, at der ikke kommer flere fremmede til Danmark i fremtiden, tværtimod. Jeg kan forsikre om, at der kommer flere. I en verden, hvor vi samhandler mere og mere med hinanden, hvor vi færdes hyppigere og hyppigere over de åbnede grænser, og hvor vi bliver dygtigere og dygtigere til at lære de andres sprog og tænkemåde, kan det kun gå den vej: Flere af os vil rejse ud, og flere af de andre vil rejse ind hos os.

Det er tit brugt som skældsord og skræmmebillede, at Danmark ikke skal være et multietnisk samfund. Til det vil jeg svare: Danmark er et multietnisk samfund. Den ene etniske gruppe er imidlertid langt, langt større end alle de andre grupper tilsammen, så man må sige, at det er et multietnisk samfund på flertallets præmisser, og det vil det blive ved med at være.

For på trods af alle myterne om danskernes uvilje over for fremmede indgås der i dag langt flere ægteskaber på tværs af nationaliteterne end tidligere. De familiesammenføringsstatistikker, der ofte bliver brugt som skræmmekampagne mod indvandringen, afslører, hvis man gider kradse bare en lille smule i overfladen, at danskerne selv står for en meget stor del af familiesammenføringerne.

Det Radikale Venstres overordnede holdninger til udlændingepolitikken adskiller sig i hvert fald fra adskillige af de tidligere ordføreres; jeg tænker især på Venstres og De Konservatives ordføreres.

Vi ønsker fortsat, at der skal være åbne grænser i Europa. Vi ønsker ikke, at de fremskridt,

der opnåedes efter Murens fald med det øgede europæiske samarbejde, skal skrues tilbage. Men vi vil gerne arbejde for, at der kommer mere ensartet lovgivning i de forskellige europæiske lande, så flygtninge, der ikke kan få asyl i ét land, med lethed kan få det i et andet, fordi man bruger forskellige kriterier. Vi ønsker, at vi prøver at indrette vores lovgivning, så den i hvert fald følger samme principper på mellemstatsligt grundlag i samarbejde mellem de forskellige suveræne lande. Det er utrygt, at der er meget forskellige regler i de forskellige lande.

For flygtninge, som søger asyl i Danmark, ønsker vi naturligvis en hurtigere sagsbehandling. Det har vi sandelig også været med til at arbejde for i mange år. Men vi vil også bibeholde retssikkerheden. Det er vigtigt, at vi bibeholder retssikkerheden for dem, der søger asyl i Danmark, så de ikke sendes hjem til forfølgelse og eventuelt henrettelse og tortur.

De, der ikke får godkendt deres asylansøgning, de, der får afslag, skal naturligvis udsendes, men jeg vil godt sige til Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, som sagde, at de skal sendes hjem til de mere beskedne kår end dem, de kommer fra, at det er sandelig ikke sikkert, at det var mere beskedne kår, de kom fra. Der er masser, f.eks. asylansøgere fra Østeuropa, som kommer fra kår, der kan minde meget om dem, man har i Danmark, og der har i tidligere tider også været asylansøgere fra lande, som bestemt ikke havde mere beskedne kår end dem, vi normalt har i Danmark. Så det er en fastholdelse af det grundlag, hvorpå man giver asyl i Danmark: Det skal være personlig forfølgelse eller tilhørsforhold til en bestemt religiøs eller etnisk eller social gruppe.

Vi ønsker også, at de, der får asyl, efter nogle års ophold skal kunne få permanent opholdstilladelse i Danmark, som det står i den udlændingelov, der har været gældende ret i Danmark i mere end 10 år.

Og jeg vil gerne sige så tydeligt, som jeg kan: Efter Det Radikale Venstres opfattelse må flygtninge gerne blive indvandrere. Det er et led i en målbevidst politik for at undgå et nyt klassefund, at folk, der har fast opholdstilladelse her i Danmark, efter en vis årrække får mulighed for at blive danske statsborgere. Det skal de have lov til. Vi kan ikke inddele folk i A- og B-grupper, og vi kan ikke vente 15, 20 eller 30 år på, at der måske bliver fred i et land, som folk er flygtet fra. Derfor vil vi fastholde, at det skal være muligt at få dansk statsborgerskab efter en